

ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησας νὰ μὲ ἀκίσης, ἔπρεπεν ἡ φύσις αὐτῆ καὶ ἡ ἰδία σου καρδιά νὰ σὲ τιμωρήσωσι.

Καὶ ὁ Σαβῶθ ἤρχισε τότε νὰ σκέπτεται, καὶ νὰ γίνεσαι τοῦ λοιποῦ ἐργατικός καὶ φιλόπαινος· μετ' οὐ πολλὰς δὲ ἡμέρας ὑπερον-ώδηγησεν αὐτὸν ὁ Χιλλὲλ εἰς ταρπινὴν τινα καὶ εὐφραν κοιλιάδα παρὰ τὰς ὄχθας καθαροῦ ῥύακος, δι' εὐόσμων ἀνθῶν καὶ θάμνων διαρρέοντος· ἰδοὺ, εἶπεν ὁ διδάσκαλος, ἡ εἰκὼν τοῦ ἐργατικοῦ βίου, ἄρα καὶ τοῦ ἰδικοῦ σου ἡ φύσις, ἥτις σὲ ἐνουθέτησεν, αὐτὴ καὶ γῦν ἄς σὲ ἀνταμφη· ἔτι δὲ καὶ ἡ καρδιά μου, εἶπεν ὁ νεανίας, καὶ τοῦ διδασκάλου μου ὁ ἔπαινος. * * *

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΕΚ ΧΡΥΣΟΥ ΣΚΕΥΩΝ.

Διὰ τοῦ λεγομένου χρωματισμοῦ τῶν ἐκ χρυσοῦ σκευῶν καὶ διαφόρων τῆς πολυτελείας ἀντικειμένων δύναται νὰ ὁσῆ τοιοῦτον χρῶμα, ὥστε ἠθελε τις νομίζει ὅτι εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ καθαρωτάτου χρυσοῦ, ἐνῶ τὰ τοιαῦτα ἀντικείμενα μόλις $\frac{1}{3}$ τοῦ βάρους τοῦ χρυσοῦ ἐμπεριέχουν. Τοιαῦτα σκεύη κατασκευάζονται ἐν γένει ἐκ μίγματος συνισταμένου ἐξ ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ· τὸ πρὸς χρωματισμὸν μίγμα συντίθεται ἐκ δύο μερῶν νίτρου, ἐνὸς μέρους κοινοῦ ἁλατος καὶ ἐνὸς στυπτηρίας· τὰ ἅλατα ταῦτα διαλύονται εἰς τὸ τριπλάσιον ὕδατος· ἐὰν τὰ χρυσᾶ σκεύη ἐνθεῶσιν εἰς ταύτην τὴν ζέουσαν διάλυσιν καὶ ἀφεθῶσιν ὀλίγα τινα λεπτά, μέχρι τῶν 25 λεπτῶν, ἀνοίγεται τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ καὶ τὰ τοιαῦτα σκεύη ἀποκαθίστανται ὅπως διόλου ὅμοια τῶν ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ κατασκευασθέντων· μετὰ τὸ τέλος τῆς εἰρημένης πράξεως ἐκβάλλονται τὰ σκεύη ταῦτα ἐκ τοῦ ρευστοῦ τούτου, ἀποπλύνονται εἰς καθαρὸν ὕδωρ καὶ τέλος στυπνώνονται· τοιοιτοτρόπως δὲ ἀποκτώνται ποικίλως κεχρωματισμένα σκεύη δηλαδὴ βαθύτερα καὶ ἀνοικτότερα· μολοντοῦτο δι' αὐτῆς τῆς πράξεως ὁ ἀγοραστὴς ἀπατάται νομίζων ὅτι ἀγοράζει σκεύη ἐκ καθαρωτάτου χρυσοῦ, ἐνῶ πολλάκις ταῦτα δὲν ἐμπεριέχουν πλεονέκτερον τοῦ τρίτου ἢ τεταρτημορίου τοῦ ὀλικοῦ βάρους· τὸ δὲ φαινόμενον ὅτι τὰ ἐξ ἀκαθάρτου χρυσοῦ κατεσκευασμένα φαίνονται ἀνωτέρας ποιότητος, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ πρὸς χρωματισμὸν χρῆσιμον ρευστὸν διαλύει ἐκ τοῦ χρυσοῦχοῦ μίγματος μόνον τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἀργυρον, οὐχὶ δὲ τὸν χρυσὸν καὶ ἂν τέλος ἐφαρμοσθῆ ἡ στιλβωσις, ὅλη ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ συνίσταται.

Ξ. Δάνδερρο.

ΕΙΚΟΝΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Αἰνείου ἀπὸ τῆς Τροίας.

Κατὰ μὲν τὸν ἐξ Ἀλικαρνασσοῦ Διονύσιον (α) ὁ Αἰνείας υἱὸς τοῦ Ἀγχίσιου καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἀρχηγὸς τῶν πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἴλιου ἐκ τῶν πόλεων Δαρδάνου καὶ Ὀφρυνίου ἐλθόντων Τρώων, κατ' ἣν νύκτα οἱ μὲν λοιποὶ Τρῶες καταληφθέντες ἀπροσδοκῆτως ἐσφάζοντο ἐν ταῖς εὐναῖς αὐτῶν, τὸ δὲ κάτω μέρος τῆς πόλεως ἐπυρπολεῖτο, αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ αἰσθανθέντες τὴν ἔφοδον τῶν Ἑλλήνων, κατέφυγον καὶ κατέλαβον τὴν Ἀκρόπολιν ἀχυρομένην διὰ τείχους· βλέπων δὲ ὁ Αἰνείας ὅτι οὐδ' ἐνταῦθα ἠδύνατο ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ὀρμὴν τῶν Ἑλλήνων, ἔφυγεν ἐκ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ τείχους, φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὸν γηραιὸν πατέρα Ἀγχίσην, τοὺς ἐφεστίους Θεοὺς, τὴν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ εἴ τι ἄλλο πολύτιμον εἶχεν.

Κατὰ δὲ τὸν Οὐίργιλιον (β) ὁ Αἰνείας ἀποῦ κατὰ τὴν τραμερὰν ἐκείνην νύκτα ἐπολέμησεν ἡρωϊκῶς, ἰδὼν ἐπὶ τέλει ὅτι οὐδεμία ὑπελείπετο ἐλπίς σωτηρίας, λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν πατέρα Ἀγχίσην μετὰ τῶν ἐφεστίων Θεῶν καὶ τὸν υἱὸν Ἀσκάνιον ἐκ τῆς χειρὸς, παρακολουθούσης καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Κρεούσης, ἐξέφυγε τῆς Τροίας· ἀλλὰ φθάσας μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος καὶ μὴ βλέπων τὴν Κρέουσαν ἐπακολουθούσαν, ἀποθέσας ἐκεῖ τὸ πολύτιμον αὐτοῦ φορτίον ἐπέστρεψε πρὸς ζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῆς ἰδίας συζύγου. Τὸ δὲ φάσμα τῆς Κρεούσης ἐμφανισθὲν ἐπληροφόρησεν αὐτὸν ὅτι ἡ Ἥρα ἀφῆρπασεν αὐτὴν, μὴ ἐπιτρέποντων τῶν Θεῶν νὰ παρακολουθῆσῃ τὸν Αἰνείαν εἰς τὰς περιπλανήσεις καὶ τοῦς κινδύνους αὐτοῦ, καὶ ὅτι προορίζεται εἰς αὐτὸν ἄλλη βασιλικὴ σύζυγος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, βασιλείου καὶ ἀνάπαυσις.

Ἐπιστρέψας λοιπὸν καὶ ἀναλαβὼν τὸν πατέρα Ἀγχίσην, καὶ τὸν υἱὸν Ἀσκάνιον μετὰ τῶν ἐφεστίων Θεῶν ἐξηκολούθησε φεύγων· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι φθάσας μέχρι τῆς Θράκης ἐτελεύτησεν ἐκεῖ· οἱ δὲ, ὅτι διαπλεύσας τὸν Ἑλλησποντον κατὰ τὸ μέρος τὸ καλούμενον Παλλῆνην κατήγησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Λατινίαν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Λατινίου ἐβάσιλευσεν ἐκεῖ· πολεμῶν δὲ κατὰ Μαζέγγου βασιλέως τῶν Τούσκων καὶ νικηθεὶς ἐφρονεῖται παρὰ τὸν ποταμὸν τῆς Νούβικης, ὃ δὲ Ἀσκάνιος διεδέχθη τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα εἰκονογραφία παριστᾷ τὸν Αἰνείαν κατὰ τὴν σιγήμην τῆς ἐκ Τροίας φυγῆς, φέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν

(α) Ῥωμαϊκὴ Ἀρχαιολογία βιβλ. Α. Κεφ. 46.
(β) Αἰνεΐδας βιβλ. Β.